

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie żądań stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 kwietnia 2021 odrzucającej ponowny wniosek o dostęp do pewnych dokumentów zostaje umorzone.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 3) Komisja zostaje obciążona własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez Hansa-Wilhelma Saurego związanymi ze skargą i żądaniem umorzenia postępowania.
- 4) Hans-Wilhelm Saure zostaje obciążony własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez Komisję związanymi z wnioskiem o zezwolenie na dostosowanie żądań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2022 r. – UNIS/Komisja

(Sprawa T-431/21) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Zabezpieczenie społeczne – Organy odpowiedzialne za zarządzanie ustawowymi systemami ubezpieczeń zdrowotnych i emerytalnych – Krajowy zakład ubezpieczeń emerytalnych – Działalność gospodarcza – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2022/C 207/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) (Lorient, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Ortega)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin, H. van Vliet, T. Baumé i A. Boitos, pełnomocnicy)

Przedmiot

W swojej skardze na podstawie art. 263 TFUE, skarżąca, będąca organizacją zawodową utworzoną zgodnie z prawem francuskim w dniu 21 lutego 2020 r., wnosi o stwierdzenie nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 18 maja 2021 r., w którym Komisja oświadczyła, że nie jest właściwa do zbadania kwestii podniesionych przez skarżącą w jej skardze administracyjnej z dnia 7 kwietnia 2021 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) pokryje własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 422 z 18.10.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 21 marca 2022 r. – Kalypso Media Group / EUIPO (COMMANDOS)

(Sprawa T-550/21) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2022/C 207/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Boddien)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2021 r. (sprawa R 1864/2020-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego COMMANDOS jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Kalypso Media Group GmbH.

(¹) Dz.U. C 431 z 25.10.2021.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2022 r. – Ecocert India/Komisja

(Sprawa T-123/22)

(2022/C 207/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ecocert India Pte Ltd (Gurugram, Indie) (przedstawiciele: adwokaci Y. Martinet, D. Todorova i J. Sohm)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2325 z dnia 16 grudnia 2021 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, wykaz państw trzecich oraz wykaz organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, które zostały uznane na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 do celów przywozu produktów ekologicznych do Unii (¹) w związku z pkt 5 załącznika I do tego rozporządzenia w zakresie dotyczącym Indii, ze względu na to, że przepis ten wyklucza Ecocert India Private Limited spośród znajdujących się w dotyczącym Indii wykazie uznanych jednostek certyfikujących, które są uprawnione do przeprowadzania kontroli i wydawania certyfikatów kontroli pozwalających na swobodny obrót w Unii Europejskiej, jako produktami ekologicznymi, produktami przywiezionymi z Indii; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uprawnienia pozwanej do usunięcia skarżącej z wykazu uznanych indyjskich jednostek certyfikujących.
  - Na podstawie art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 (²) i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 (³) pozwana jest uprawniona do sporządzenia wykazu uznanych krajów trzecich, który znajduje się w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008. Niemniej jednak wyłącznie właściwy organ krajowy państwa trzeciego może akredytować lub usuwać z wykazu jednostki certyfikujące. Skarżąca podnosi, że poprzez usunięcie jej z wykazu uznanych jednostek certyfikujących pozwana przekroczyła granice swoich uprawnień i naruszyła art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 834/2007 w związku z art. 7 rozporządzenia nr 1235/2008. Ponadto przepisy, na których pozwana oparła rozporządzenie 2021/2325, mianowicie art. 3 lit. a) rozporządzenia delegowanego Komisji 2021/1342 z dnia 27 maja 2021 r. (⁴), nie weszły w życie do dnia 1 stycznia 2022 r.